

РЕШЕНИЕ

№ 2886

гр. София, 28.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.04.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Евгени Стоянов

Адриан Янев

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **1457** по описа за **2022** година докладвано от съдия Адриан Янев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 - 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. чл.63, ал.1, изр. последно от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба от Б. А. Г., ЕГН [ЕГН], срещу Решение № 1417 от 20.12.2021 г. постановено по НАХД № 15613/2021 г. на Софийски районен съд /СРС/, НО, 135-ти състав, с което е потвърден Електронен фиш /ЕФ/ за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство Серия К № 2573106, издаден от СДВР, с който на основание чл. 189, ал.4, вр. чл. 182, ал.1, т.4 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ на касатора е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 400 лв., за извършено нарушение на чл. 21, ал.1 ЗДвП.

Касаторът изразява несъгласие с изводите на районния съд, като излага мотиви за неправилност и незаконосъобразност на процесното решение, като постановено в нарушение на материалния и процесуалния закон. Сочи, че в случая не е изследвано кой е нарушителят, съответно кой следва да понесе отговорност за извършеното нарушение. Твърди, че не е управлявал МПС в момента на извършване на нарушението, като от снимковия материал същото не може да се установи по недвусмислен начин. Моли за отмяна на решението на СРС и отмяна на електронния фиш.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, не се явява и не се представлява.

В представена писмена молба от 28.03.2022 г. поддържа касационната жалба, като излага съображения касаещи основателността ѝ.

Ответникът – Столична дирекция на вътрешните работи, Отдел „Пътна полиция“, редовно призован, не се явява, не се представлява и не взема становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, XV - ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа страна:

За да постанови обжалвания съдебен акт решаващият състав на районен съд С. е приел, че на 09.02.2019 г., в 19:07 часа в [населено място], [улица]срещу плувен център „М. Л.“ с посока на движение от Телевизионна кула към посолството на Република Румъния, при въведено ограничение на скоростта в населено място от 50 км/ч, с техническо средство „S. L. E. 400“, била засечена скорост на движение на МПС – лек автомобил „СААБ 9 3“ с рег. [рег.номер на МПС] от 82 км/ч. (след отчитане на допустима грешка в полеви условия 3%), т.е. превишение от 32 км/ч.

Скоростта, с която се е движел лекият автомобил била засечена с автоматизирано техническо средство – стационарна система за видеоконтрол „S. L. E. 400“, заснемаща нарушения по ЗДвП и работеща в отсъствие на контролен орган на автоматичен режим. За системата за видеонаблюдение е представен протокол от проверка № 81 – С – И./07.11.2018 г. на БИМ, видно от който е, че стационарната видео-радарна система за наблюдение и регистрация на пътни нарушения „S. L. E. 400“, с идент. № 1035EAA4010800E0, отговаря на изискванията и дава допустима грешка при полеви условия при измерване на скоростта от 3 км/ч. до 100 км/ч и от 3% над 100 км/ч, като измерената скорост попада в обхвата на уреда.

Техническото средство - стационарна система за видеоконтрол „S. L. E. 400“ е одобрена и вписана в регистъра на одобрените за използване типове средства за измерване, като периодичността на последващите проверки на тези системи е една година, като посочената по-горе стационарна система е преминала проверка на 07.11.2018 г.

За нарушението е направен снимков материал.

Направена е проверка относно собствеността на лекия автомобил, който е засечен с превишена скорост, от която е установено, че същото е собственост на жалбоподателя Б. А. Р..

След установяване на извършеното нарушение, и установяване собственикът на лекия автомобил, чиято скорост е била отчетена, е издаден електронен фиш Серия К № 2573106 за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство или, с който на жалбоподателя е наложена глоба от 400 лв.

Не са представени доказателства за датата на връчване на електронния фиш на жалбоподателя.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, достигна до следните правни изводи:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл.

210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съобразявайки легалната дефиниция за електронен фиш и неговото съдържание, разписани в разпоредбата на чл. 189, ал.4, изр.2 ЗДвП, настоящият касационен състав приема, че са правилни изводите на СРС относно съответствието му с процесуалните правила за негово издаване. В посочената разпоредба е отразено, че електронният фиш съдържа данни за териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното ѝ заплащане. Образецът на електронния фиш се утвърждава от министъра на вътрешните работи. В конкретния случай, оспореният електронен фиш отговаря на посочените изисквания, като в него се съдържа посочената информация. В електронния фиш ясно е посочено, че установената стойност на скоростта на лекия автомобил на касатора е 82 км/ч, при ограничение на скоростта за населено място от 50 км./ч, описано е колко е превишението, както и е отчетена допустимата грешка от +- 3 км/ч видно от представения снимков материал. Доколкото, налагането на наказание с електронен фиш е отклонение от общото развитие на административно наказателния процес, и предвид изричната уредба за електронния фиш, не съществува изискване за посочване на лицето, което го е издало. Това е и така, тъй като електронния фиш се генерира автоматично, без намеса на служители на СДВР и този ред е приложим именно, когато се съставя в отсъствието на контролен орган. Когато системата за видеонаблюдение се използва в присъствието на контролен орган, следва да се издаде АУАН и след това НП, т.е., да се приложи общия ред за налагане на наказание, а не тази съкратена процедура. В конкретния случай, при установяване на нарушението не е присъствал контролен орган.

В съставеният ЕФ, както се посочи по-горе, нарушението е описано по начин, който дава възможност на лицето да разбере повдигнатото му административно наказателно обвинение. Във фиша е отразена посоката на движение на МПС, както и е конкретизирано населеното място, в което е извършено нарушението, улицата, по която се е движело МПС-то, посоката на движение, датата и часа на преминаване през участъка, в който е засечена превишената скорост. В направеното заснемане на нарушението, мястото на извършване на нарушението е установено с координати. Съставеният електронен фиш съответства на одобрения от министъра на вътрешните работи образец, представен като такъв по административната преписка, както и е представена заповедта, с която е одобрен образеца. Предвид на това, не са налице нарушения относно съдържанието на оспорения фиш, водещо до неговата отмяна. Също така, оспореното решение е съобразено с посоченото в ТР № 1 от 26.02.2014 г. на ВАС по тълкувателно дело № 1/2013 г. на ВАС, а именно, че електронният фиш е своеобразен властнически акт с установителни и санкционни функции и се приравнява едновременно към АУАН и НП, но само по отношение на правното му действие (съгласно чл. 189, ал. 11 ЗДвП), не и по форма, съдържание, реквизити и процедура по издаване. От това следва, че изискванията за форма, съдържание, реквизити и ред за издаване на АУАН и НП, сравнително подробно регламентирани в ЗАНН, са неприложими по отношение на

електронния фиш. Относно формата на електронния фиш следва да се приемат за задължителни само посочените в чл. 189, ал. 4, изр. 2 ЗДвП реквизити, поради което в електронния фиш не следва да се изписва името на издателя му и негов подпис, а само териториалната структура на МВР, на чиято територия е извършено нарушението. Електронният фиш се издава след протичане на съкратено производство, което с оглед ускорената процедура няма състезателен характер, като изразът „в отсъствие на контролен орган и на нарушител“ по чл. 189, ал. 4, изр. 2 ЗДвП се отнася до издаването на електронния фиш.

Разпоредбата на чл. 165, ал.2, т.6 ЗДвП урежда правото на контролните органи, при установяване на нарушения на правилата за движение по пътищата да използват технически средства или системи. В конкретния случай е използвано техническо средство стационарна система за видеоконтрол на нарушенията на правилата за движение, данните от което са подробно описани, в издадения и оспорен електронен фиш.

Използваното техническо средство отговаря на изискванията на Наредба № 8121з-532/12.05.2015 г. и по-конкретно, същото да е от одобрен тип и е преминало през последваща метрологична проверка. По делото са представени Удостоверение за одобрен тип средство за измерване № 09.10.4823 от 06.10.2009 г. и Протокол от проверка № 81 – С – И./07.11.2018 г.-19 на стационарната видео-радарна система за наблюдение и регистрация на пътни нарушения „S. L. E. 400“, с идент. № 1035EAA4010800E0, от които е видно, че системата за контрол отговаря на метрологичните изисквания, т. е., нарушението е установено с годно техническо средство, преминало през задължителната техническа и метрологична проверка.

С разпоредбата на чл. 21, ал.1 ЗДвП е въведена забрана за водачите на пътни превозни средства да превишават изрично посочените стойности, съобразно категорията на съответното МПС. В конкретния случай, доколкото се касае за засечена скорост на лек автомобил и същият е от Категория В, максималната допустима скорост за движение в населено място е 50 км/ч. В разпоредбата на чл.182, ал.1, т.4 ЗДвП е предвидено, че за превишаване от 31 до 40 км/ч, нарушителя се наказва с глоба 400 лв. Както се установи по-горе, скоростта, с която е засечен жалбоподателя е 82 км/ч, като е отчетена допустимата грешка в полеви условия от 3%. Поради което правилно е установено превишението на скоростта от 32 км/ч. Съгласно разпоредбата на чл. 189, ал.4 ЗДвП, при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, в отсъствието на контролен орган и на нарушител се издава електронен фиш за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. Във второто изречение на посочената разпоредба е отразено съдържанието на електронния фиш, както и е посочено, че същия се изготвя по образец, утвърден от министъра на вътрешните работи. Както се посочи по-горе, по отношение на съдържанието си, електронния фиш отговаря на изискванията на закона и на утвърдения от министъра на вътрешните работи образец.

Съгласно чл. 188 ЗДвП собственикът или този, на когото е предоставено моторно превозно средство, отговаря за извършеното с него нарушение. Собственикът се наказва с наказанието, предвидено за извършеното нарушение, ако не посочи на кого е предоставил моторното превозно средство. По см. на ал.2 на чл.188 от ЗДвП “когато нарушението е извършено при управление на моторно превозно средство, собственост на юридическо лице, предвиденото по този закон наказание се налага на неговия законен представител или на лицето, посочено от него, на което е предоставил

управлението на моторното превозно средство“. В конкретния случай, жалбоподателят е собственик на процесния автомобил. В ЕФ му е указана възможността на основание чл. 189, ал. 5 от ЗДвП да подаде писмена декларация с данни на лицето, извършило нарушението. Същият е имал възможност в 14-дневен срок да заяви това, в случай че друго лице е управлявало заснетия лек автомобил, но тъй като това не е сторено, наказанието правилно е наложено на собственика на автомобила, чието скорост е засечена.

В заключение, настоящия съдебен състав счита, че нарушението е установено безпротиворечиво като извършено от жалбоподателя и собственик на лекия автомобил, което е установено от контролните органи по надлежния ред за това, чрез стационарната видео-радарна система за наблюдение и регистрация на пътни нарушения „S. L. E. 400“, преминала през съответните проверки, за което нарушителя е санкциониран по съответния за това ред, чрез издаване на електронен фиш, съставен по образец и съдържащ всички предписани от закона реквизити. При издаването му не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да доведат до неговата отмяна.

Предвид гореизложеното, съдът приема, че решението на СРС следва да бъде оставено в сила. Не са налице основания за касиране на съдебния акт по смисъла на чл. 218 ал.2 АПК във вр.чл.209 т.1 и т.2 АПК.

По изложените съображения, Административен съд София-град, XV-ти касационен състав, на основание чл.221 ал.2 АПК във вр.чл.63 ал.1, изр.2 ЗАНН,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1417 от 20.12.2021 г. постановено по НАХД № 15613/2021 г. на Софийски районен съд, НО, 135-ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.